

felicitaties voor vzw Groen & hun advocaten !

De afbakeningsstrijd om zuidelijke gordel open & bosgroen te houden gaat verder !

Vandaag mocht Groen vzw <http://users.pandora.be/a150254> (site vzw Groen, de anders gaan leven beweging al 30 jaar lang in Brugge & Ommeland tevens actief in BBL-overleg

www.openruimteademruimte.be) het arrest van de Raad van State van 9 juni as. ontvangen omtrent het betwiste Chartreusedossier : **Vernietiging GRUP Chartreuse in de groene gordel 2009 !** Met tevredenheid kan Groen vzw meedelen dat de Raad van State het verzoek tot nietigverklaring ontvankelijk en gegrond heeft verklaard en daarbij het besluit van de Vlaamse regering tot definitieve vaststelling van het GRUP Chartreuse heeft vernietigd.

Er werd door Minister van Mechelen en de vorige Vlaamse regering niet gewacht op de afbakening van het regionaalstedelijk gebied Brugge vooraleer het Gewestelijk Ruimtelijk Uitvoeringsplan (GRUP) Chartreuse definitief vast te stellen. Dit is een ernstige procedurefout, wat tot de vernietiging van het GRUP Chartreuse heeft geleid.

De huidige plannen voor de inplanting van een nieuw voetbalstadion wijzen erop dat de politici zich weinig aantrekken van het jongste MER-rapport, zodat een nieuwe procedureslag voor de deur staat. Een wanordelijk schijn-compromis vóór de verkiezingen leek belangrijker dan het streven naar een duurzame oplossing met respect voor de woonkernen, de open ruimten en een goede ruimtelijke ordening.

Groen vzw vraagt aan de volgende Vlaamse regering de betwiste plannen te herzien.

Met vriendelijke groeten, Erik Ver Eecke, voorzitter

www.wittepion.be www.groenegordel.be www.greenbeltmovement.org
www.ggf.be (bevriende sites)

Dat er rond een metropool als Brussel nog zoveel 'groene oases' zijn is historisch te danken aan onze eerste 'planologen' uit de jaren '60 van de vorige eeuw. In 1964 introduceerde de groep ' Mens & Ruimte ' het begrip ' Groene Gordel ' in het eerste provinciaal structuurplan van de provincie Vlaams-Brabant. Het begrip " Groene Gordel " (Green Belt) kwam uit Engeland en werd in de Vlaamse rand consequent toegepast waar het nog mogelijk was.

Dankzij dit beleid werd de suburbanisatie aan banden gelegd en wordt Brussel vandaag nog steeds omringd door een groene gordel van prachtige bossen, parken, tuinen, kasteeldomeinen, open kouters en landelijke dorpjes.

De provincie Vlaams-Brabant heeft deze " Groene Gordel " de laatste jaren toeristisch mee helpen ontsluiten. Er is een prachtige brochure en regiogids over deze " Groene Gordel "

www.vlaamsbrabant.be/toerisme toerisme@vlaamsbrabant.be www.groenegordel.be

<http://www.brusselnieuws.be/artikels/stadsnieuws/groene-gordel-is-zegen-voor-hoofdstad-en-vlaamse-rand/?searchterm=groene%20gordel%20is%20een%20zegen%20voor%20hoofdstad%20en%20Vlaamse%20Rand>

zondag 01 maart 2009

Groene Gordel is zegen voor hoofdstad en Vlaamse Rand

Dankzij de groene gordel is Brussel gespaard gebleven van banlieues en andere Parijse toestanden

Brussel - Steden mogen dan geduld hebben, zoals Brusselaar en Vlaams parlements lid Sven Gatz (Open VLD) het zo mooi formuleert, samenwerking tussen Brussel en de Vlaamse Rand wordt nu echt wel dringend. De eensgezindheid (onder Vlamingen) lijkt groot, een concrete invulling blijft moeilijk

De commissiezaal van het Vlaams parlement liep vorige week dinsdag aardig vol. Op de agenda stond een debatavond 'Brussel & de Rand'. Organisator was Sven Gatz, Brusselaar, stadsmens en Vlaams parlements lid voor Open VLD. Gatz houdt van schrijven en van politieke debatten. Dat is hiermee, voor zover dat nodig was, nog eens aangetoond. In de zaal zaten Nederlandstaligen uit de Rand en Vlaamse Brusselaars, Franstaligen uit de Rand en Europese hoofdstedelingen die de Nederlandse taal machtig zijn. Een divers, heel geïnteresseerd gezelschap. Iedereen wilde een antwoord op de vraag: hoe moet het nu met Brussel en zijn hinterland?

"Wij willen geen Berlijnse Muur rond Brussel," bezwoer Vlaams parlements lid en burgemeester van Zaventem Francis Vermeiren (Open VLD) de zaal. Een duidelijk signaal naar de Brusselaars dat de Vlaamse Rand rond Brussel vragende partij is voor een intensieve samenwerking. Het bedrijfsleven werkt al samen over de gewestgrenzen: met die stelling liep Francis Vermeiren vooruit op de tussenkomst van Jan Van Doren, adjunct-directeur van het kenniscentrum van de Vlaamse werkgeversorganisatie Voka. Maar ook sociaal geograaf Peter Cabus (KU Leuven), die uitdrukkelijk geen politieke uitspraken wou doen, onderstreepte dat het gebrek aan grensoverschrijdende aanpak alleen maar verliezers oplevert.

Net als Francis Vermeiren plaatste Jan Van Doren kanttekeningen bij de lofrede van Herman Baeyens, adviseur regionale ontwikkeling en ruimtelijke ordening, op de Groene Gordel rond Brussel. Buitenlandse voorbeelden – Grüngürtel en greenbelt, Keulen, Frankfurt en Londen – laten zien dat de groene gordel een zegen is in de concurrentie tussen steden. Het is dankzij de groene gordel dat we in Brussel gespaard zijn gebleven van banlieues op z'n Parijs, klonk het. Niet dat de Rand volledig aan de grootstedelijke samenlevingsproblemen ontsnapt; neem als voorbeeld het Zellikse Breughelpark.

Te veel geduld

Op bijeenkomsten als deze is het ondertussen bon ton om te pomen dat de concurrentie van de zeer nabije toekomst niet woedt tussen natiestaten, maar tussen stadsregio's. In een geglobaliseerde wereld is de levenskwaliteit in

stedelijke regio's, die ook behoefte hebben aan buitenlandse investeerders, uitermate belangrijk. Dat vindt ook Voka, al moet er wel ruimte zijn voor bedrijven. Ook Vermeiren plaatste er een voetnoot bij: er moet ook ruimte zijn voor nieuwe inwoners, anders worden sociale verdringing en verfransing in de hand gewerkt.

De tussenkomst van Vermeiren maakte duidelijk dat de burgemeester van de luchthavengemeente kritisch staat tegenover het hoofdstedelijk beleid, maar daarom nog niet afkerig tegenover de hoofdstad. Op de stelling van Gatz dat de stad geduldig is, antwoordde Vermeiren zeer scherp: "Vanuit de Rand gezien heeft Brussel soms te veel geduld." Maar samenwerken moet stad en rand verstandiger maken, vond Francis Vermeiren, al wou hij het niet zo ver drijven als Sven Gatz. Die hoopt dat er na de verkiezingen gestructureerd overleg komt tussen de hoofdstad en Vlaams- en Waals-Brabant. Voor Brussel kunnen de minister-president en de viceminister-president er deel van uitmaken, langs Vlaamse kant de minister-president en de provinciegouverneur, al kan dat ook een vakminister zijn, naargelang van het onderwerp.

Francis Vermeiren uitte de vrees dat een overleg dat in die mate geïnstitutionaliseerd is, weinig kans maakt bij de collega's van het Vlaams parlement. Is er dan nog niets gebeurd? Jawel, bevestigde Gatz: de overeenkomst tussen de Brusselse minister van Werk Benoît Cerexhe (CDH) en zijn Vlaamse evenknie Frank Vandenbroucke (SP.A) heeft meer dan zesduizend Brusselaars een baan opgeleverd in de Vlaamse Rand rond Brussel.

Of het voorstel van Sven Gatz vlug werkelijkheid wordt, is zeer de vraag. In tegenstelling tot eentalige staten met eentalige stedelijke regio's wordt de verhouding tussen Brussel en de Vlaamse Rand bemoeilijkt door communautaire tegenstellingen. Dat kun je betreuren, maar de werkelijkheid blijft dat de Vlamingen samenwerking sociaal-economisch invullen, en de Franstaligen communautair.

Ook de institutionele werkelijkheid is weerbarstig. Eén minister voor Brussel en de Rand – zoals vanuit het publiek gevraagd werd – kan alleen als die minister een Vlaming uit Vlaanderen is, maar het is de vraag of de Vlaamse Brusselaars hiermee blij zouden zijn.

Wat met een minimum aan politieke wil wel haalbaar moet zijn, is een ander voorstel van Gatz: één paragraaf in het regeerakkoord van Vlaanderen, Wallonië én Brussel over de aanpak van de hoofdstedelijke communauté urbaine. Dat zou bovendien kunnen rekenen op de sympathie van de werkgevers – die eerder al hun Brussels Metropolitan Region met Brussel, Halle-Vilvoorde en Nijvel voorstelden.

Danny Vileyn in Brussel Deze Week www.bdw.be www.groenegordel.be

GROENE GORDEL, brugs stadsgedicht 2007

**Zalig de boom, die nauwelijks voelen kan,
Nog zaliger de steen, die helemaal niet voelt.**

- Becquer

De dichter in zijn huis van weinig slaap
Staat op met een erectie, na een droom
Die zijn prostaat doet trillen van geluk.
Een doordeweekse dinsdag, warm en nat.

De wind, die niets begrijpt van politiek,
Maakt vreemd muziek in onze hemelboom
(Maria heeft me deze naam geleerd)
Alsof het ergens veilig binnen wou.

Mensen zijn bomen die zich verplaatsen
Langs drukbevolkte straten naar hun werk.
Kijk, een sering! Kijk, een perelaar!
Kijk, een kastanje in haar witte kleed!

Dichters hebben geen tijd om te werken,
Hun naarstige groeiproces houdt niet op.
Met verbaasde ogen bekijken ze
De uitzaaiing van de stedelijke woestijn.

Met welk hout zal ik mijn pijlen maken,
Met welk papier en met welke groene inkt?
Bulldozers ratelen in mijn uitlaatklep
En helaas de beek door de bossen stinkt.

Marcus Cumberlege, Lappersfort Poets Society
<http://www.regiobrugge.be/lappersfortpoets.php>

J'ai planté beaucoup d'arbres dans ma vie, je dois dire qu' actuellement surtout je considère le boisement et le re-boisement comme une des opérations culturelles les plus productives que l'on puisse faire graaf Visart de Bocarmé

SAMEN ZUURSTOF GEVEN AAN EEN DUURZAAM VLAANDEREN
Duurzaamheid omdat de toekomstige generaties ons dierbaar zijn...
Opdat het hart van de schildpad nooit ophoudt met slaan....